

og skal danne sig Hjem som Nybyggere paa Danmarks Landbrugsjord, vil jeg finde mange, der ikke er klare over, hvilke Vilkaar de forskellige Love byder. Der er baade Uklarhed og Usikkerhed til Stede. Jeg tror, det vil være rigtigst, at Lovgivningsmagten paa Grundlag af det Overblik, vi kan danne os over Reformens Virkning, den Erfaring, der er indhentet fra forskellig Side, og alle de Oplysninger, som staar til vor Raadighed, træffer Afgørelse af, hvordan Statens Penge skal anvendes. Jeg trøster mig til, at dette er den bedste og mest forsvarlige Fremgangsmaade.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. J. P. Nielsen har Ordet for en kort Bemærkning.

J. P. Nielsen: Den højtærede Minister kom med en Udtalelse, der forbavsende mig ikke saa lidt, nemlig denne, at med al Respekt for de sønderjydske Husmænds Sendemænd og med al Respekt for Rigsdagsmændene var det dog ikke deres Udtalelser og Mening, man skulde lægge Vægt paa. Saaledes omtrent lod den højtærede Ministers Udtalelser. Jeg har fulgt Ministerens Udtalelser og har glædet mig til, at han efterhaanden skulde bevæge sig over mod det Parti, jeg tilhører; men efter den Respektløshed for alt, hvad der hedder Autoriteter, han her har lagt for Dagen, en Respektløshed, jeg kun hos Bolsjevikker og lignende har mødt Mage til, er jeg klar over, at Ministerens Rejse gaar fra Venstre ikke til Socialdemokraterne, men til Bolsjevikkerne. Da jeg imidlertid Gang paa Gang ude i Forsamlingen har forsøgt at belære Folk om, at saadanne Spring kan man ikke tage, vil jeg ogsaa gøre et Forsøg med den højtærede Minister. Min Opfattelse er, at her i Livet bygger man paa Erfaringer; det gælder ogsaa, naar man skal trække Linien op med Hensyn til Formen for Fremtidens Arbejde. Man har kun eet, ud fra hvilket man kan trække denne Linie, og det er de Erfaringer, der er gjort i den forløbne Tid. Naar man i dette Spørgsmaal skal rette sig efter Udtalelser fra Kredse af Befolkningen, maa det derfor være Udtalelser fra de Kredse, som netop har gjort deres Erfaringer i det praktiske Arbejde; og de, som med Hensyn til dette Stykke Lovgivning kan udtale sig paa Grundlag af Erfaringer, er netop Danmarks Husmænd. Men Landbrugsministeren siger: Nej, det er ikke de Folk, men de unge, som ingen Erfaring har, vi skal spørge. Herimod opstiller jeg mit Princip: Det er de ældre,

som har et langt Livs Erfaring; netop med Hensyn til Arbejdet paa dette sociale Omraade, hvis Udtalelser man skal bygge paa, det er ikke de unges Udtalelser, man skal bygge paa.

Landbrugsministeren (Madsen-Mygdal): Jeg er fuldkommen enig med det ærede Medlem i, at man skal bygge paa Erfaringerne. Men naar man spørger: Hvor findes Erfaringerne i dette Spørgsmaal, vi her drøfter, tror jeg, det er rigtigst at henvide til vort Landbrugs Historie; der vil man finde de Erfaringer, som viser, hvilken Vej vi skal følge. Jeg tror, at hverken sønderjydske Husmænd eller nørrejydske Gaardmænd ud fra deres øjeblikkelige Erfaring kan svare paa, om offentligt Fæste eller privat Eje er det bedste, fordi de er gaaet ind under den ene bestemte Form. Men vort Landbrugs Udvikling og de sidste Hundrede Aars Historie giver et Fingerpeg i saa Henseende, og jeg skal henvide det ærede Medlem til at søge Erfaringerne i denne Historie, som er tilgængelig for os alle.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Knud Hansen har Ordet for en kort Bemærkning.

Knud Hansen: Med Hensyn til det her foreliggende Lovforslag siger den højtærede Minister: Vælg selv; men naar der bliver Tale om, hvorvidt de Folk, som har faaet de Ejendomme, der i det sidste Aars Tid er udstykket efter Udstykningslovene, kan vælge selv, om de vil være Selvejere eller Fæstere under Staten, saa siger Ministeren ikke: Vælg selv (*Landbrugsministeren* [Madsen-Mygdal]: De har valgt!) Ja, men jeg tror, at der neppe er mange af dem, som ikke, hvis de kunde faa Lov dertil, vilde vælge om. Ved den Lov, vi fik i Fjor, og ifølge hvilken der blev givet Tilsagn om store Byggetilskud, blev Udstykningsforeningerne fristet ud i et Udstykningsarbejde, og en Del af dem, der har taget Jord efter den Lov, har til Trods for det store Tilskud faaet Jorden paa saadanne Vilkaar, at det er meget tvivlsomt, om de overhovedet kan holde den i Fremtiden. Jeg vil spørge den højtærede Minister, om han roligt vil se paa, at disse Folk maa gaa fra deres Ejendom, eller om han vil finde det rigtigst, at Staten, som har fristet Udstykningsforeningerne ud i denne Virksomhed, overtog disse Ejendomme og lod de vedkommende blive Fæstere, hvis de ønskede det.